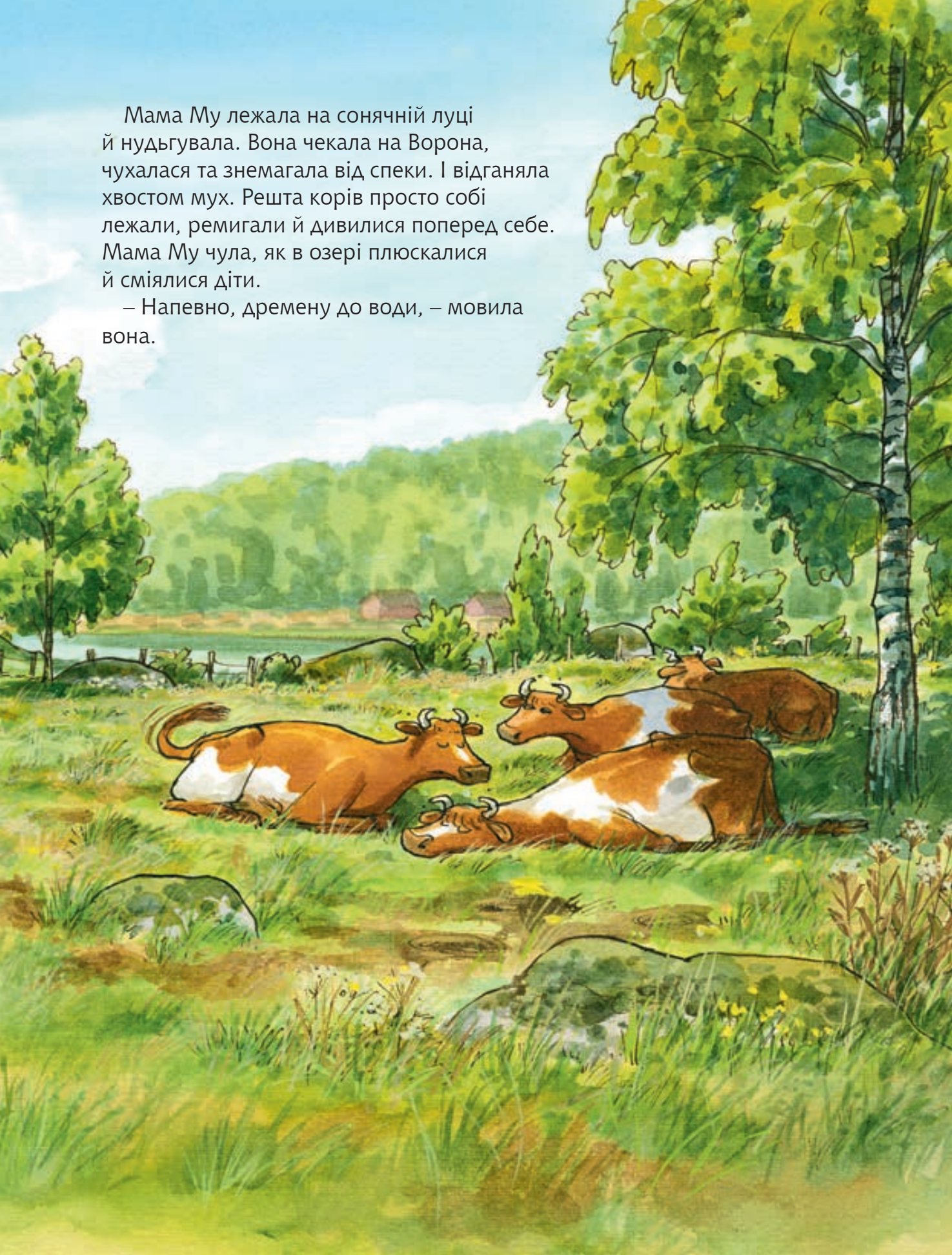

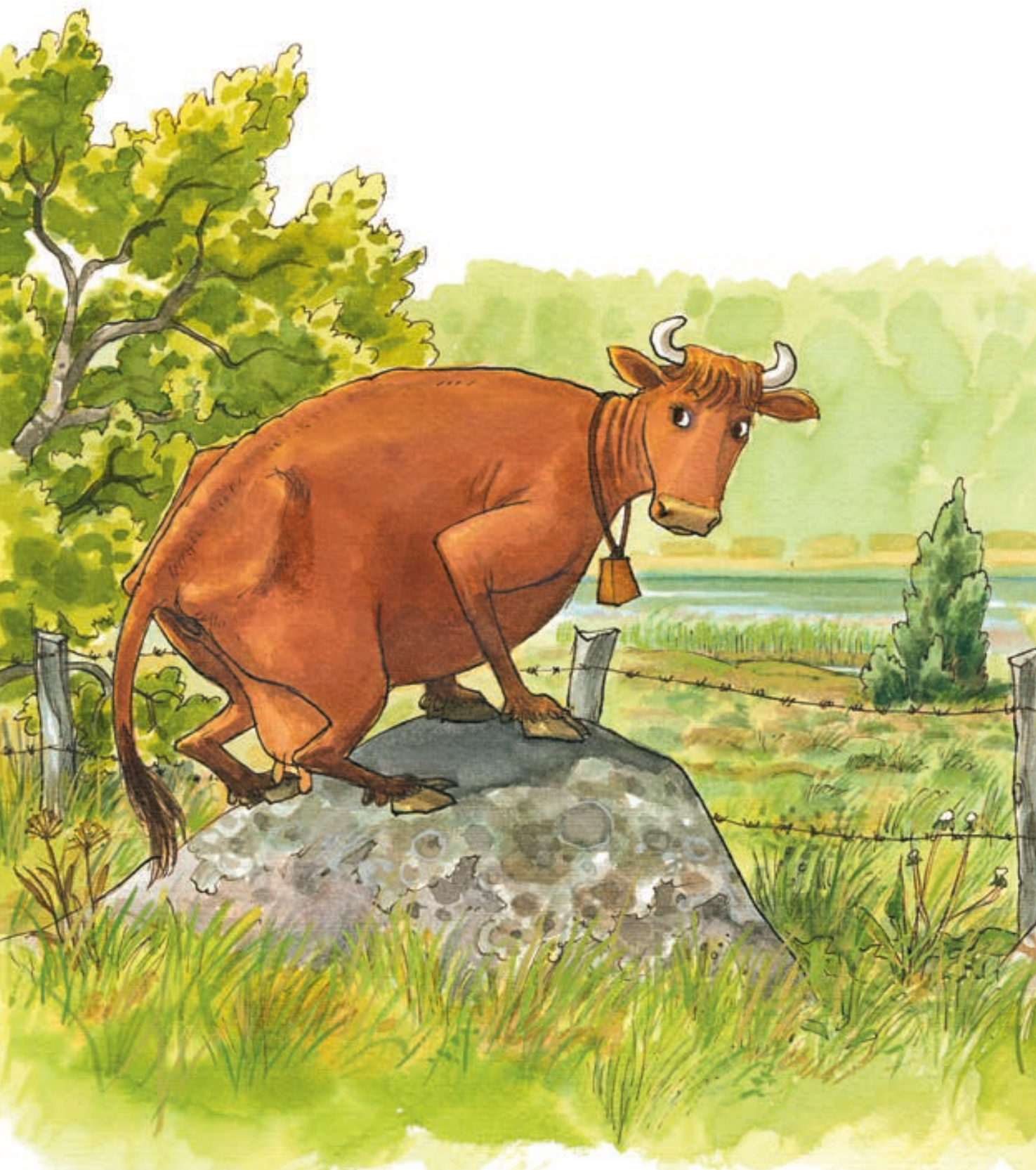

Мама Му лежала на сонячній луці
й нудьгувала. Вона чекала на Ворона,
чухалася та знемагала від спеки. І відганяла
хвостом мух. Решта корів просто собі
лежали, ремигали й дивилися поперед себе.
Мама Му чула, як в озері плюскалися
й сміялися діти.

– Напевно, дремену до води, – мовила
вона.

Мама Му розирнулася навсібіч.
Ніхто на неї не зважав.

Та тільки-но вона хотіла перестрибнути загорожу,
як посковзнулася! Корова гупнулася головою об камінь
і перечепилася об колючий дріт.

